

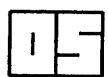
ORKUSTOFNUN
Vatnsorkudeild

**VÖKTUN SVIFS Í MÝVATNI
1987 og 1989**

Hákon Aðalsteinsson

OS-91025/VOD-04 B

Júní 1991

ORKUSTOFNUN
Grensásvegi 9, 108 Reykjavík

Verknr. 961

**VÖKTUN SVIFS Í MÝVATNI
1987 og 1989**

Hákon Aðalsteinsson

OS-91025/VOD-04 B

Júní 1991

EFNISYFIRLIT

1. INNGANGUR	3
2. AÐFERÐIR	3
3. NIÐURSTÖÐUR	4
3.1 Plöntusvif	4
3.1.1 Sumarið 1987	4
3.1.2 Sumarið 1989	5
3.2 Dýrasvif	7
3.2.1 Sumarið 1987	7
3.2.2 Sumarið 1989	8
HEIMILDASKRÁ	12

MYNDASKRÁ

1. Plöntusvif í Syðriflóa sumarið 1987	4
2. Plöntusvif í Ytriflóa sumarið 1987	5
3. Plöntusvif í Syðriflóa og Strandar-Bolum sumarið 1989	6
4. Plöntusvif í Ytriflóa sumarið 1989	7
5. Krabbasvif í Syðriflóa sumarið 1987	8
6. Krabbasvif í Syðriflóa og Ytriflóa sumarið 1989	9
7. Þyrildýr í S- og Ytriflóa sumarið 1987 (efri) og 1989 (neðri)	10

1. INNGANGUR

Á árunum 1971/72 - 74 voru gerðar ítarlegar rannsóknir á svifi í Mývatni. Í þeim fólust m.a. lýsing á tegundasamsetningu, lífsferlum og framleiðni. Niðurstöður byggðu á því sem næst vikulegum sýnum frá því er ísa leysti þar til vatnið lagði aftur (apríl/maí til sept/okt), og voru birtar í ritinu Lake Mývatn (Pétur M. Jónasson og Hákon Aðalsteinsson 1979, Hákon Aðalsteinsson 1979). Í framhaldi af þeim rannsóknum var svifið vaktað flest ár milli 1974 og 1982. Með niðurstöðum þeirrar vöktunar var meginhluti frumgagna úr rannsóknum 1971 til 1976 einnig birtur (Hákon Aðalsteinsson 1984). Síðan verður hlé til 1986 (Hákon Aðalsteinsson 1987). Þessi samantekt fjallar um 1987 og 1989.

Að auki hefur vatnablómi verið mældur að einhverju leyti í útfalli vatnsins árlega síðan 1978, að undanskildu árinu 1985, á vegum Líffræðistofnunar Háskóla Íslands og Rannsóknastöðvarinnar (Sérfræðinganeftir um Mývatnsrannsóknir 1989).

Hildur Halldórsdóttir sá um sýnatöku 1987, en Sturla Fanndal tók flest sýnin 1989.

2. AÐFERÐIR

Vöktun vatnsins 1987 og 1989 var byggð á söfnun sýna á u.p.b. 3 vikna fresti í júlí og ágúst og einnig í september 1989. Sumarið 1987 voru sýni tekin úr Syðri- og Ytriflóa, bæði af grunnum ósnertum svæðum og dýpkuðum, og að auki úr Bolum 1989. Á hverju svæði, nema í Bolum, voru tekin nokkur sýni, sem var steypit saman í eitt stórt heildarsýni. Þeim var safnað saman af nokkrum dreifðum stöðvum í hverju tilfelli. Hvert sýni spannaði alla vatnssúluna frá yfirborði til botns. Fjöldi sýna var 4-5 í Syðriflóa og 2-3 á hvorú svæði í Ytriflóa. Á Strandar-Bolum voru einungis tekin sýni á einni stöð til talningar plöntusvifs. Heildarsýnin voru á bilinu 20-50 lítrar, og úr hverju þeirra voru síðir 5 lítrar í gegnum 40 µm nylonsíur. Krabbadýr voru talin í öllu hlutsýninu en þyrildýrin að jafnaði í um tuttugasta hluta hlutsýnisins. Ef heildarsýnið er nógu stórt til gefa trúverðugt meðaltal, þá er sú skekkja sem fólgin er í hlutsýnatöku háð fjölda talinna einstaklinga (sjá Hákon Aðalsteinsson 1978, 1979). Sýnin úr Bolum frá 1989 voru tekin til að ákvarða fjölða og lífþyngd plöntusvifs í tengslum við ræktunartilraunir á vegum Sérfræðinganeftarinnar (sjá Jón Ólafsson, óbirt). Í sama skyni voru tekin plöntusvifsýni af einni stöð á miðjum Syðriflóa og í Ytriflóa á grunnu svæði á tveggja vikna fresti, og eru einstaka sýni úr báðum flóum nýtt til að þéttu upplýsingarnar þar sem við á í þessari vöktun. Þau sýni eru auðkennd sérstaklega (með hring í stað punkts).

Frumframleiðni var mæld 1987 í Syðriflóa austur af Bekrum. Úr sýnum sem þá voru tekin hefur ekki verið unnið, og ekki þótti ástæða til að halda þeim mælingum áfram. Til þess liggja ýmsar ástæður: Óhagræði er af því að þurfa sifellt að þjálfa upp nýtt folk. Enginn tækjabún-aður hefur verið í Rannsóknastöðinni til að mæla grundvallarþætti, svo sem sýrustig og kolefni. Einnig er vafasamt að í vöktun bæti framleiðnimæling nokkru teljandi við upplýsingar um magn og samsetningu svifsins. Hins vegar virðist full ástæða vera til að bera saman frumframleiðni í svifi á svæðum sem dælt hefur verið af ósnertum svæðum í Ytriflóa.

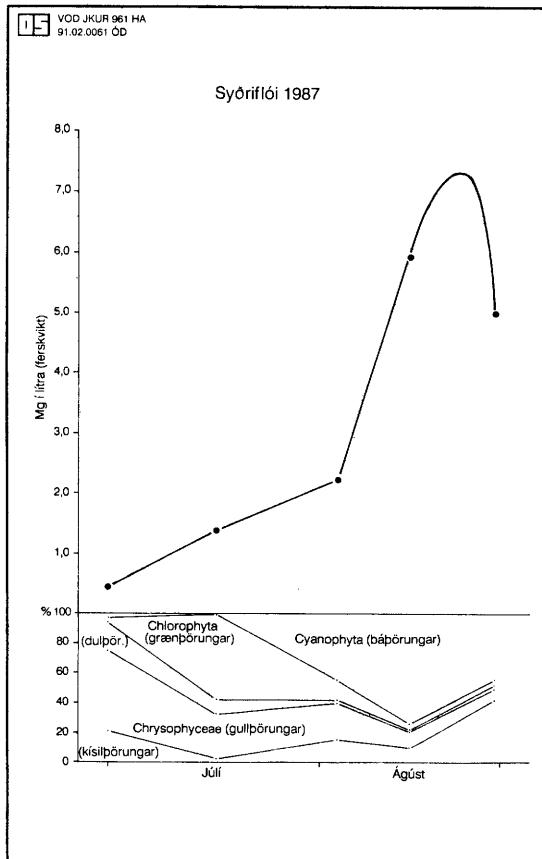
3. NIÐURSTÖÐUR

3.1 Plöntusvif

Það sem öðru fremur þykir einkenna plöntusvif í Mývatni er mikill vatnablómi á sumrin. Vatnablómanum veldur mikil fjölgun bláþörungsins *Anabaena flos-aquae*. Hér er valin sú leið að telja bláþörunga til Cyanophyta, þ.e. til jurta þó flestir þörungafræðingar séu þeirrar skoðunar að þeir séu fremur bakteríur (Cyanobacteria). *Anabaena* er þeim eiginleikum gædd að geta numið nitur (N) úr lofti, sem er uppleyst í vatninu. Efnavægisreikningar benda til að þetta niturnám geti numið margföldum í-burði þessa efnis með lindaaðrennsli (Jón Ólafsson 1979). Svo virðist sem vatnablómi hafi verið árviss og nokkuð stöðugur a.m.k. frá 1970 til 1978, en það ár náði hann sér ekki á strik og varð ekki vart á árunum 1979-1982. Ekki er vitað um sumarið 1985, en 1986 fór á sömu leið og 1978. Vatnablóminn var kominn af stað í síðari hluta júlí mánuðar og var þá um fjórðungur plöntusvifsins, en hvarf síðan að mestu rétt eins og 1978. Grænþörungar voru síðan ríkjandi í plöntusvifi, sem aðeins var svipur hjá sjón miðað við vatnablómaár. Í Ytriflóa var framþróun vatnablómans mun lengra komin, en hann var yfir 90 % plöntusvifsins 25 júlí 1986, en ekki er vitað hvað um hann varð, því ekki voru tekin fleiri sýni í Ytriflóa það sumar.

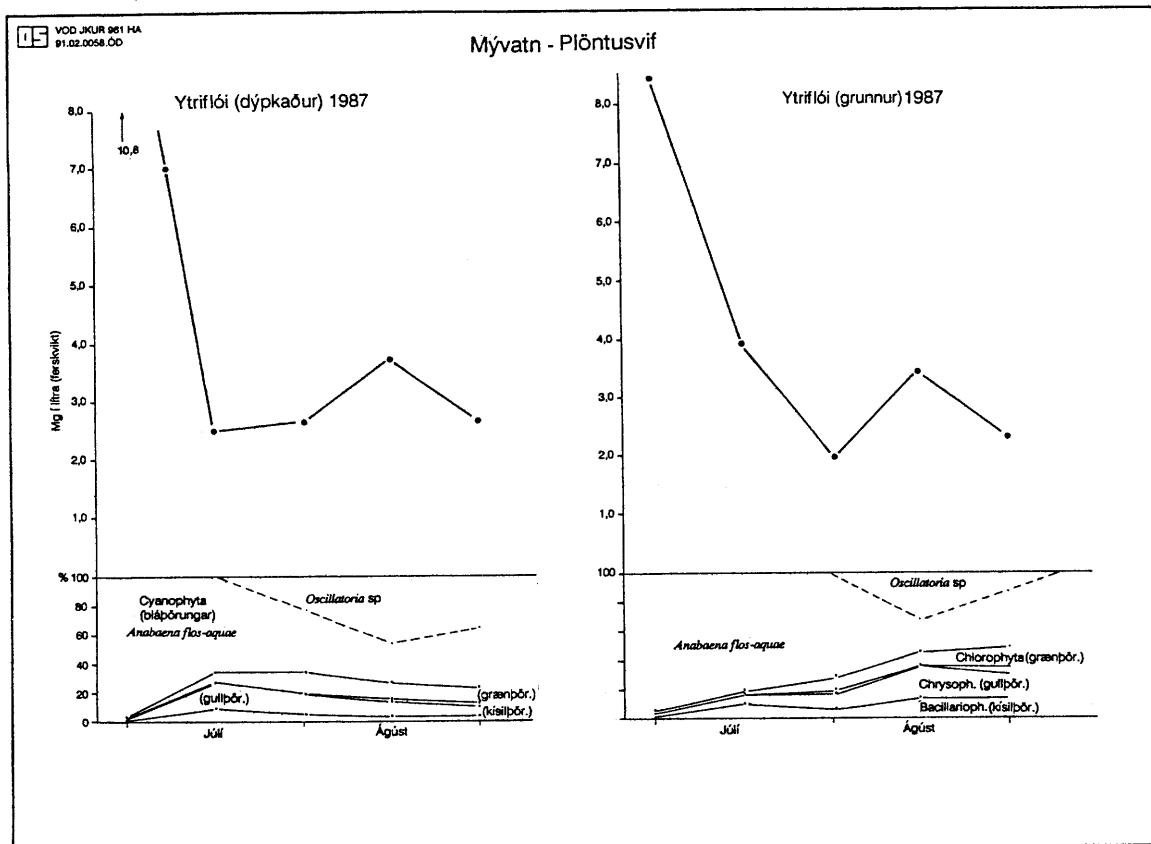
3.1.1 Sumarið 1987

Sumarið 1987 hófst sýnatakan 30. júní. Í Syðriflóa var þá enginn blómi (mynd 1). Smáir gullþörungar voru mest áberandi ásamt dulþörungum og kísilþörungum. Allan júlí mánuð auka grænþörungar hlutdeild sína á kostnað hinna, einkum kísilþörunga, og jafnframt eykst plöntusvifið. Vatnablómans verður nánast ekkert vart fyrr en eftir miðjan júli, og hann eykur jafnt og þétt hlutdeild sína, og er orðinn yfir 70 % um miðjan ágúst. Hámarki nær blóminn undir lok ágúst, sennilega eitthvað á bilinu 7-8 mg ferskv./l. Strax og blóminn lætur undan, er líða tekur að hausti, verða kísilþörungar mest áberandi að venju.

Mynd 1. Plöntusvif í Syðriflóa sumarið 1987.

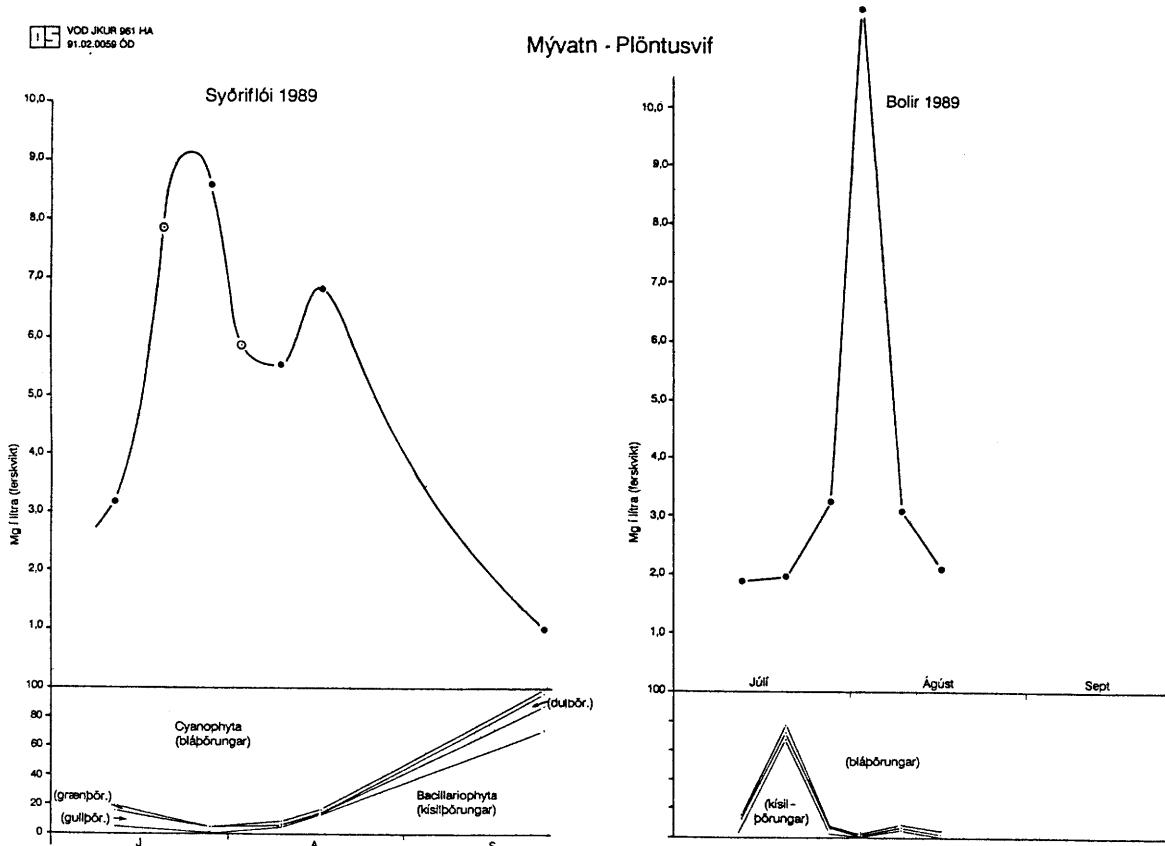
Í Ytriflóa náðist í lokastig vatnablómans í lok júní, og þann 30. júní var hann um 95 % plöntusvifsins, tæplega 11 mg ferskvikt í lítra á dýpkuðum svæðum og um 8,5 á grunnum (mynd 2). Tveimur vikum síðar er hann aðeins svipur hjá sjón, tæplega 3 mg/l á dýpkuðum og um 4 mg/l á grunnum svæðum. Eftir það er plöntusvifið á svipuðu róli alls staðar í Ytriflóa, um 3 mg/l. *Anabaena flos-aquae* lætur undan síga. Í stað grænbörunga, sem annars hafa aukið hlut sinn við slíkar aðstæður, fjölgar öðrum bláþörungi, *Oscillatoria* sp., einkum á dýpkuðum svæðum, en á grunnum svæðum fækkar honum fljótega, og flestir hinna þörungahópanna auka hlut sinn. *Oscillatoria* er ekki þeim eiginleikum gæddur að geta numið nitur. Þörungar af þeiri ætt eru oft fyrsta vísbendingin um næringarefnaauðgun snauðra vatna, og eru oft ein-kennandi fyrir ofauðguð vötn. Vatnablóminn auðgar vatnið af nitur-samböndum. Skyndileg fjölgun *Oscillatoria*-tegundar í norska vatninu Mjösa varð t.d. til þess að opna augu manna fyrir því að stemma þyrfti stigu við næringarefnamengun á vatnasviðinu.

Mynd 2. Plöntusvif í Ytriflóa sumarið 1987.

3.1.2 Sumarið 1989

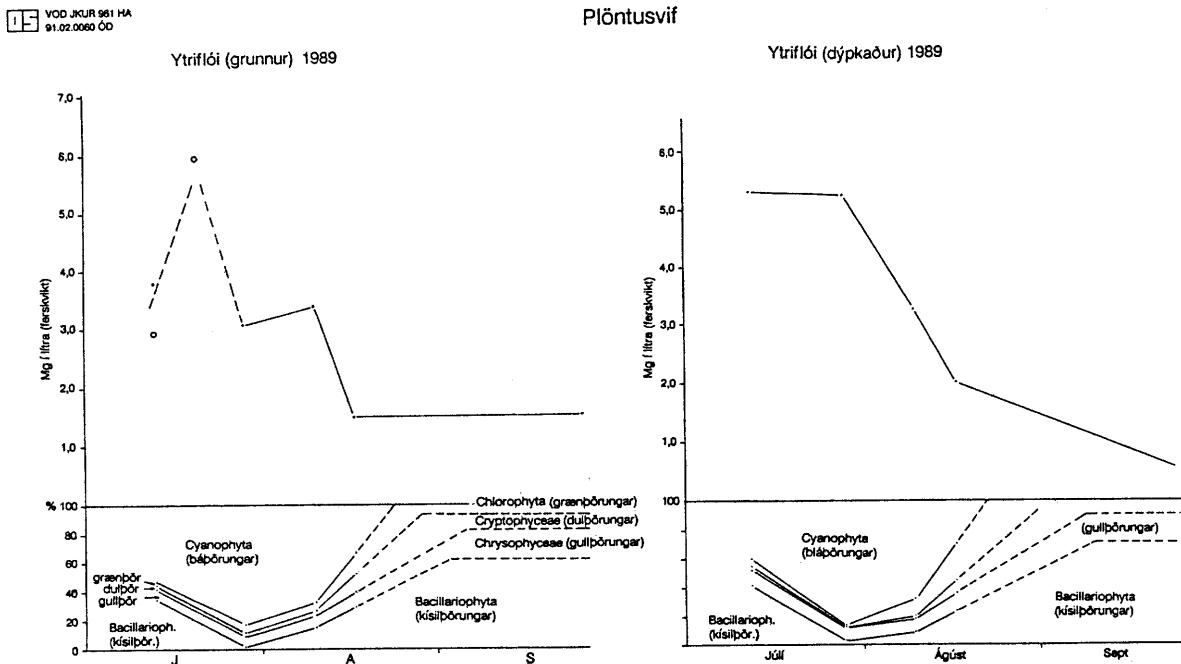
Sýnataka hófst 12. júlí. Þá þegar var *Anabaena* um 80 % plöntusvifsins í Syðriflóa, þótt hann væri greinilega í byrjun blóma. Hlutur hans eykst í um 95 % undir lok mánaðarins, úr um 3 mg ferskvigt í lítra í um 9 mg (mynd 3). Fram á haustið auka kísilþörungar hlut sinn jafnframt því sem *Anabaena* og plöntusvifið í heild minnkar. Þessi framvinda er einkennandi fyrir vatnablómaár.

Mynd 3. Plöntusvif í Syðriflóa og Strandar-Bolum sumarið 1989.

Á Strandar-Bolum er *Anabaena* einnig mest áberandi í byrjun. Nokkrum síðar (19. júlí) ryðjast kísilþörungar inn, en eru aftur að mestu horfnir 27. júlí. Vatnablóminn nær hámarki 2. ágúst (mynd 3) um líkt leiti og í Syðriflóa, um 12 mg ferskvigt í litra. Strandarbolir eru opnir fyrir innblöndun vatns bæði úr Syðriflóa og sunnanverðum Bolum, og verður að telja líklegt að kísilþörungarnar hafi gert innrás sunnan úr Bolum, og hugsanlega má rekja hinn mikla topp til innblöndunar úr Syðriflóa, en slíkt virtist koma fyrir af og til á árunum 1972-'73. Ef umrædd innrás kísilþörunga er undanskilin, var hlutur vatnablómans um og yfir 90-95 %, a.m.k. fram í miðjan ágúst.

Í Ytriflóa virðist sem vatnablóminn hafi einnig verið um miðjan júlí bæði á dýpkuðum og grunnum svæðum. Hann var þá aðeins um helmingur plöntusvifsins og af öðru svifi bar mest á kísilþörungum (mynd 4). Langur tíma leið milli fyrstu tveggja sýnanna, en stöku sýni úr suðurhluta grunna svæðisins benda til að blóminn gæti hafa meira en tvöfaldast milli 12. og 27. júlí. Framvinda svifsins er eins og við er að búast í vatnablómári, en þá hafa kísilþörungar haft góð vaxtarskilyrði fram á haust. Framvinda plöntusvifsins eins og hún er sýnd á myndinni er þó leidd af líkum frá miðjum ágúst til loka september, er síðasta sýnið var tekið. Enginn marktækur munur virðist vera varðandi megingerð plöntusvifsins á dýpkuðum og grunnum svæðum, en þó svolitill blæbrigðamunur. *Diatoma elongatum* var t.d. algengasti kísilþörungurinn á dýpkaða svæðinu í ágúst og september, en *Fragillaria* tegundir á grunna svæðinu. Sú fyrrnefnda er sviftegund, en þær síðari einkennandi fyrir botn vatnsins.

Mynd 4. Plöntusvif í Ytriflóá sumarið 1989.

3.2 Dýrasvif

Af Krabbasvifi eru aðeins tvær tegundir algengar í Mývatni, augndíli (*Cyclops abyssorum*) og langhalafló (*Daphnia longispina*). Nokkrar fleiri *Cyclops*-tegundir eru í svifi en áhöld um hverjar þeirra aðtti fremur að telja til botndýra en svifdýra. Hins vegar er enginn vafi á því að kúluflóin (*Chydorus sphaericus*), sem stundum hefur blossað upp í svifi er fyrst og fremst botndýr.

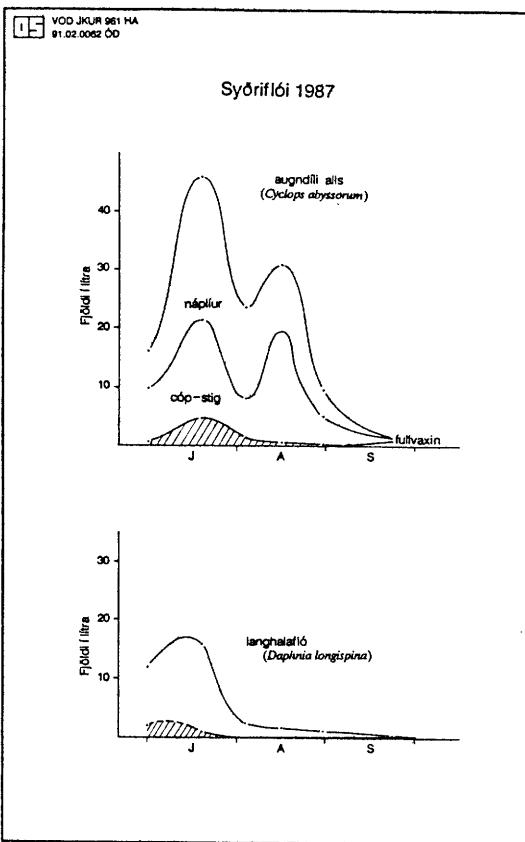
Annar helsti flokkur dýra í svifi eru þyrildýr. Tegundasamsetning þeirra hefur í aðalatriðum verið nokkuð svipuð frá ári til árs, með þeirri undantekningu að broddþyrlan *Keratella quadrata* var mjög sjaldgæf miðað við árin 1972-'73, en það hefur hún einnig verið lengst af síðan 1978. Pottþyrlan sást nánast ekkert í Syðriflóa 1987, sem er óvenjulegt. Um þennan breytileika og annan hefur lítið eitt verið fjallað, og veikburða tilraunir gerðar til að finna á honum skýringar (Hákon Áðalsteinsson 1991). Framvinda þyrildýranna í heild er í grófum dráttum þannig, að hámark fæst í júní, byrjun júlí, en lágmark í ágúst. Eðlileg hæstu og lægstu gildi, miðað við niðurstöður frá 1972-'73, eru nokkuð mismunandi í Syðri- og Ytriflóa. Í Syðriflóa frá 100-300 upp í yfir 2.000 í lítra, en í Ytriflóa er munur hæstu og lægstu gilda minni, og er sveiflan í heild frá um 2.000 til 7.000 einstaklingar í lítra. Hin djúpa lægð í Syðriflóa er á sama tíma og mest er af langhalafló, og því hefur gengi hennar væntanlega mikil áhrif á fjölda þyrildýra.

3.2.1 Sumarið 1987

Á þeim tíma sem sýni voru tekin í Syðriflóa náðu fyrstu sýninu trúlega fyrst og fremst til síðari kynslóðar augndílisins og afkomenda hennar. Lirfuhópar fyrri kynslóðar eru þá í örum vexti og fullorðinsstig í hámarki síðari hluta júlmánaðar (mynd 5). Reynslan frá 1972-'73 var sú að erfitt er að fylgja afmörkuðum kynslóðum í Mývatni, líklega vegna þess hve vöxtur er ör.

Pess vegna er ekki gott að segja hvort seinni toppurinn marki þriðju kynslóð, eða hvort fyrri kynslóðin hafi verið tvítoppa. Bæði er að athuganir eru stríðar og að tæmandi upplýsingar vantar um fyrri kynslóðina. Í september má fylgja síðari kynslóðinni í gegnum lirfustigin, eða þar til síðari kópstigin leggjast í dvala síðla hausts. Framvindan og fjöldi einstaklinga er mjög í þeim dúr sem við er að búast miðað við fyrri athuganir.

Fjöldi **langhalaflóar** var með minna móti 1987 í **Syðriflóa** (mynd 5). Einkum fannst áberandi lítið af fullvöxnum með dvalegg (ephippium) í september. Langhalaflóin var áberandi í fæðu bleikju bæði í **Syðriflóa** og Bolum í júní 1987, en varla finnanleg í ágúst og september (Guðni Guðbergsson 1989). Það skal ósagt látið hvort afrán svo snemma á ferli langhalaflóarinnar hafi valdið því hve lítið af henni náði þroska síðla sumars, en ekki er hægt að útloka þann möguleika. Engar upplýsingar eru til um það hvort það hafi haft áhrif á gengi hennar sumarið eftir. Hins vegar má leiða að því sterkar líkur, að langhalaflóin hafi verið í lægð 1988, því ekkert bar á henni í fæðu bleikju.

Mynd 5. Krabbasvif í Syðriflóa sumarið 1987.

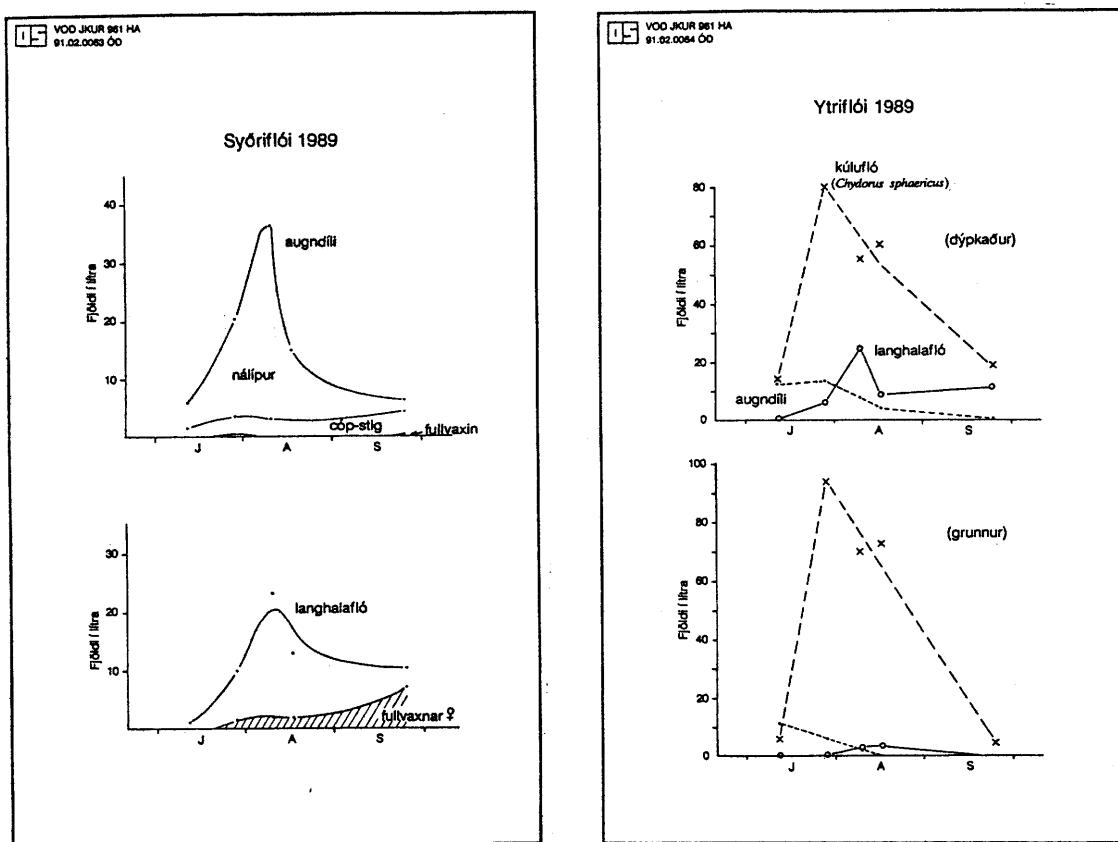
Í **Syðriflóa** voru **þyrildýr** í lágmarki í júlí (500 í lítra) samtímis því að langhalaflóin var í hámarki, og þeim fjölgæð ört fram yfir miðjan ágúst (um 3.000 í lítra) þegar langhalaflónni fækkaði (myndir 5 og 7). Spaðaþyrлан, *Keratella cochlearis* var algengust, en nýlegar rannsóknir hafa leitt í ljós að smæstu þyrildýrin, en hún er meðal þeirra, eru mjög viðkvæm fyrir því að lenda í fæðuöflunartækjum langhalaflóar og annarra svipaðra og farast þar unnvörpum (Gilbert og MacIsaac 1989).

Í **Ytriflóa** var mjög lítið af krabbadýrum í svifi sumarið 1987, og var það ástand svipað og 1972-'73.

Lengst af sumrinu voru **þyrildýr** 3.000-5.000 í lítra, en fjölgæð ört frá miðjum ágúst fram byrjun september á dýpkuðu svæðunum, er fjöldi þeirra náði 10.000 einstaklingum í lítra (mynd 7). Það er hæsta tala, sem fengist hefur í Mývatni til þessa. Um 90 % þeirra var ein tegund, spaðaþyrla (*Keratella cochlearis*). Samsvarandi hámark á grunnu svæðunum var aðeins um 5.000 einst. í lítra, en þar skar spaðaþyrлан sig ekki úr umfram venju.

3.2.2 Sumarið 1989

Eins og 1987 náðu sýnatökur aðeins til síðari kynslóðar **augndilisins** í **Syðriflóa** (mynd 6). Fjöldi einstaklinga í henni er svipaður eða heldur lægri en í síðari kynslóð þess 1987. Hins vegar er rétt að vekja athygli á því, að fátt bendir til að augndilið sé farið að búa sig undir dvala í lok september, a.m.k. ekki í þeim mæli sem venja er til.

Mynd 6. Krabbasvif í Syðriflóa og Ytriflóa sumarið 1989.

Fyrri kynslóðir **langhalaflóarinnar** voru með minna móti 1989 eins og 1987, og er þá miðað við gengi hennar 1972 og '73. Hinsvegar var haustkynslóðin mjög kröftug og fullvaxin kvendýr með dvalegg fleiri en venjulega (mynd 6).

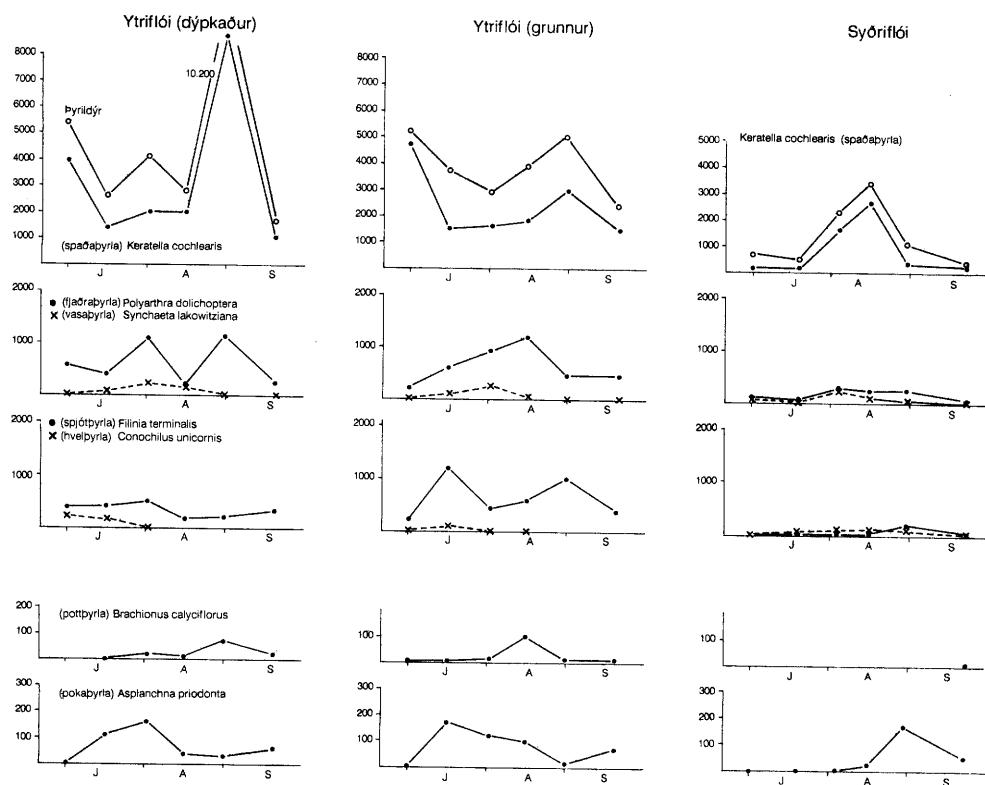
Augndílið og langhalaflón fylgjast að í Mývatni, þannig að fullvaxnir augndílar, sem eru rán-dýr, virðast háðir hræjum af langhalafló (Hákon Aðalsteinsson 1979). Þetta haust gæti það hafa gerst að hluti augndílanna hafi hætt við að fara í dvala á 4.-5. kópstigi vegna fæðugnóttar á tímum, sem langhalaflón er venjulega að fjara út í vatninu.

Í Syðri flóa voru **þyrildýr** í hámarki (um 3.000 einst. í lítra) um mánaðarmótin júlí/ágúst, en hafði fækkað niður í um 500 um miðjan ágúst, og þau náðu sér ekki frekar á strik (mynd 7), enda var langhalaflóarstofninn óvenju kröftugur þetta haust.

Sumarið 1989 skipti um til hins betra fyrir krabbasvif í Ytriflóa. Bæði **langhalafló** og **augndíli** náðu sér þar á strik einkum á dýpuð svæðunum (mynd 6). Þau ár sem langhalaflónin hefur náð sér á strik í Ytriflóa, eins og 1981, hefur augndílið einnig gert það.

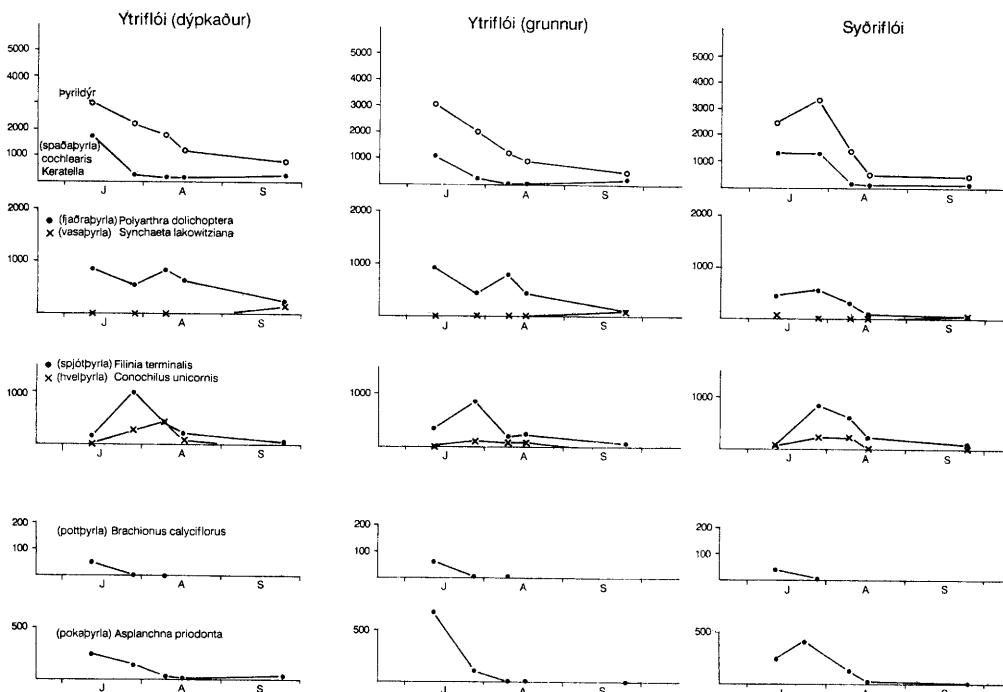
VOD JKUR 961 HA
91.02.0056 OD

Mývatn 1987

VOD JKUR 961 HA
91.02.0057 OD

Mývatn 1989

Mynd 7. Pyrildýr í S- og Ytriflóa sumurin 1987 (efri) og 1989 (neðri).

Meira áberandi er þó sá mikli fjöldi kúluflóa sem var í svifi í öllum Ytriflóa þetta sumar (mynd 6), mest um 100 einstaklingar í lítra á dýpkaða svæðinu um mánaðarmótin júlí/ágúst. Samsvarandi varð vart í Syðriflóa 1976, þegar mest fengust 220 einstaklingar í lítra, en það ár voru engin sýni tekin í Ytriflóa. Það er talið líklegt að þetta ástand endurspegli gott gengi smárra botnkrabba af Chydoridae á botninum.

Jafnframt því sem krabbadýrin gerðu það gott í Ytriflóa, voru **þyrildýrin** mun færri þar en venja er til. Í byrjun athugunartímans (12. júlí) voru um 3.000 einst. í lítra, en þeim fór jafnt og þétt fækkandi fram í miðjan ágúst (um 1.000 einst. í lítra) og áfram til hausts. Spaðaþyrlan var á þessum tíma aðeins svipur hjá sjón miðað við t.d. 1987. Framvinda þyrildýra í Ytriflóa var nánast spegilmynd af framvindu þeirra í Syðriflóa (mynd 7). Slíkt hefur ekki sést áður, en hinsvegar voru ekki gerðar samsvarandi athuganir 1981, þegar langhalaflóin var ríkjandi í öllu vatninu.

Framvinda dýrasvissins í Mývatni virðist vera prýðis staðfesting á hugmyndum um mikilvægi vatnsflóa varðandi gengi þyrildýra, ekki hvað síst hin róttæka svörum þyrildýra við innrás langhalaflóarinnar í Ytriflóa. Þessi breyting, ef hún nær fótfestu við dýpkun Ytriflóa, er mikilvæg fyrir gengi bleikjunnar, þar sem frumframleiðslu í svifi er beint milliliðalaust til tegundar, sem eru mikilvæg fæða hennar. Fæðuval bleikju og hornsílis í Ytriflóa 1990 bendir til að langhalaflóin hafi haldið þar velli, a.m.k. á dýpkuðu svæðunum (Guðni Guðbergsson 1991, Ásgrímur Guðmundsson og Gísli Már Gíslason 1991). Freystandi er að benda á þann möguleika til frekari athugunar, að afrán bleikju og hornsílis geti verið langhalafló skeinuhættara í Ytriflóa, þar sem minna er af fæðudýrum en í Syðriflóa. Lífsskilyrði langhalaflóar hafi þannig batnað við dýpkun hans, en það fari þá eftir gengi og almennum fæðuskilyrðum fiska hvort hún nái sér á strik.

HEIMILDASKRÁ

Ásgrímur Guðmundsson og Gísli Már Gíslason 1991: *Stofnstærð, lífsferill og fæða hornsílis í Mývatni 1989 til 1990.* Líffræðistofnun Háskólags. Handrit.

Gilbert, J.J. and H.J. MacIsaac 1989: The susceptibility of *Keratella cochlearis* to interference from small cladocerans. *Freshwater Biology* 22: 333-339.

Guðni Guðbergsson 1989: *Bleikjan í Mývatni 1987 og 1989.* Veiðimálastofnun, VMST-R/89013, 26 s.

Guðni Guðbergsson 1991: *Silungsrannsóknir í Mývatni 1986-1990.* Veiðimálastofnun. Handrit.

Hákon Aðalsteinsson 1979: Zooplankton and its relation to available food in Lake Mývatn. *Oikos* 32: 162-194.

Hákon Aðalsteinsson 1984: *Framvinda svifs í Mývatni 1972-1982.* I: Rannsóknarstöð við Mývatn, skýrsla 2. Náttúruverndarráð, Fjölrít nr. 14: 93-139.

Hákon Aðalsteinsson 1987: *Vöktun svifs í Mývatni 1986.* Orkustofnun, OS-87017/VOD-04 B, 7 s.

Hákon Aðalsteinsson 1991: *Svíf í Mývatni.* Hið Íslenska Náttúrufræðifélag. Í prentun.

Jón Ólafsson 1979: The chemistry of Lake Mývatn and River Laxá. *Oikos* 32: 82-112.

Pétur M. Jónasson og Hákon Aðalsteinsson 1979: Phytoplankton production in shallow eutrophic Lake Mývatn, Iceland. *Oikos* 32: 113-138.

Sérfræðinganeftnd um Mývatnsrannsóknir 1989. *Rannsóknir á áhrifum af starfrækslu Kísiliðjunnar á lífríki Mývatns, stöðulýsing og starfsáform 1989-1991.* Sérfræðinganeftnd um Mývatnsrannsóknir, 39 s.